UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. I. Qvid sit Irregularitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

valentibus, miniſtrari Sacramentum Pœnitentiæ, exceptis excommunicatis, & iis, qui dederunt cauſam interdicto; cum ex jure antiquo, ut vidimus, ſolum concederetur id morituris.

14. Nota tamen Primo, Excommunicatis, iiſque, qui dederunt cauſam interdicto concedi *C. dicto Alma Mater.* ſecramentum Pœnitentiæ in articulo mortis, ſed, ſi de delicto ſatisfaciant, vel ſufficientem dabunt cautionem de ſatisfaciendo, vel ſi neutrum ex his poſſint, ſi jurent, quam primum ſatisfacturos, vel facturos, quantum poſſunt, ut ſatisfactio à delinquentibus exhibeatur.

15. Nota Secundo, illum eſſe tempore interdicti, teſte Lez. *V. interd. n.* 12. Confeſſarium, & poſſe licitè abſolvere, qui aliàs habet juriſdictionem, & approbationem legitimam, ſed non eſt interdictus perſonaliter: ſi enim perſonaliter eſſet interdictus, illicitè ſe gereret, peccaretque graviter, violando interdictum, quo afficitur: Quod ſi eſſet interdictus generaliter ſolum licite poſſet, ſi cauſam non dedit interdicto. Excipiendus ſemper eſt caſus urgentis neceſſitatis, eo modo, quo in Superioribus *li.* 5. *in tr. de caſib. reſerv. c.* 12. *per totum* dictum eſt late.

CAPVT II.

Quid indulſerit Concilium Conſtantienſe in Interdicto.

1. IN Tractatibus ſuperioribus ſæpè dictum eſt. Concilium Conſtantienſe, ſeu Martinum V. conceſſiſſe ut cum Fidelibus quacumque cenſura ligatis (niſi nominati fuerint publiceque denuntiati, vel publici clericorum Percuſſores,) poſſemus communicare in divinis, & humanis eo modo, quo in tractatu de Excommunicatione explicari ſolet. Quoniam igitur interdictum cenſura eſt, quid ipſi indulgeat in hac communicatione Martinus, videndum eſt.

2. Et quidem, ex vi interdicti, tres communicationes tantum prohibentur ex jure. Primo enim, interdicti non poſſunt licitè à Fidelibus ſepeliri in loco ſacro. Secundo, clerici non poſſunt licite coram dictis interdictis Divina Officia celebrare. Tertio ii, quibus commiſſa eſt cura Eccleſiæ non poſſunt licite permittere, ut interdictus Diviniis Officii aſſiſtat.

3. Quærimus ergo, an Martinus V. aliquid in prædictis tribus communicationum generibus, mitigaverit & mitigaſſe certum eſt. Nam Primo Fideles, ſive clerici, ſive laici poſſunt hodie ſepelire in loco ſacro non interdicto eos qui, quamvis interdicti ſint, etiam perſonaliter, non ſunt tamen nominatim, ac publice, ut interdicti denuntiati. Imò eoſdem, ut dico, non denuntiatos nominatim poſſumus ſepelire in loco ſacro interdicto, quamdiu locus non ſit nominatim, ac publice denuntiatus, ut interdictus.

4. Secundo, Clerici licite poſſunt celebrare divina coram iiſdem etiam perſonaliter interdictis, quod ſi (hi ſi ſe ingerãt, ipſi peccabunt, non vero clerici) poſſunt, inquam, niſi ii coram quibus, ſint nominatim, ut interdicti, denuntiati.

5. Tertio. Illi, qui curam habent Eccleſiæ, poſſunt admittere eoſdem etiam perſonaliter interdictos (Quod ſi hi ſe ingerant, ipſi peccabunt, non illi) poſſunt inquam, ſi pari modo hi admittendi non ſint nominatim denuntiati, ut interdicti.

6. Porro illa hîc agitari ſolet difficultas. An Communitate denuntiata publice, ut interdicta, intelligantur ſic denuntiati etiam ſinguli de Communitate illa, ita ut ſinguli, ut interdicti nominatim, ſint modo jam dicto vitandi; An ſolum ſint vitandi, ut partes, & membra illius, atque adeo ſolum in actionibus propriis communitatis.

7. Reſpondeo. Etiam ſingulos putat Suarez, Filliuc. Henriq. Sayr. Coninc. apud Bonac. *de Interd. d.* 5. *p.* 5 *n.* 10. citans ac ſequens, quia ſecus, inutilis eſſet hæc Denuntiatio; Si enim ſinguli denuntiati non includantur nihil, vel parum refert, eſſe Communitatem denuntiatam.

8. Nequaquam ſingulos, cenſet Alterius, Navarr. aliique apud eundem Bonac. Sà *in utraque edit. V. Interd. num.* 3. Simile quid dicit Gibal. *de cenſur. diſp.* 4. *quæſt.* 5. *num.* 8. loquens *de Suſpenſ. Communitatis*, quia ſi ſolum partes, ut partes illius, atque adeo ſinguli, non ut privatæ perſonæ, ſed, ut ad unum corpus politicum pertinentes. Neque tunc erit inutilis denuntiatio, quia facit, ut tota Communitas in iis vitanda ſit, quæ ipſam tangunt, quamvis non in iis, quæ tangunt particulares perſonas, quæ, ut ſic nullo modo ſunt, ut interdictæ, denuntiatæ.

9. Video ſententiam Suarii eſſe communiorem, ſed hanc Alterii eſſe probabilem, & fortaſſe probabiliorem etiam video.

Atque hæc pauca ſatis de Interdicto, cujus tam rara eſt praxis, & de quo innumeri Doctores ſunt, qui agant.

TRACTATVS IV.

DE IRREGVLARITATE.

CAPVT PRIMVM.

Quid ſit Irregularitas?

IRREGULARITAS (quæ cenſura non eſt, nec in univerſum, pura pœna, ut patebit ex dicendis, & videri late probatum poteſt apud Gibalin. *de Irreg. c.* 1.) eſt impedimentum ut vult Sayrus *de cenſ. l.* 6. *c.* 1. *n.* 9. Coninch. *de irregul. d.* 18. *d.* 1. *n.* 1. Turrian. *de Cenſur. l.* 8. *diſp.* 57. *dubit.* 1. G. Hurt. *de irregul. diff.* 1. Canonicum primario, & directe impediens Fideles à ſuſceptione Ordinum, ſecundario autem, & indirecte impediens Ordinatum ab ejus uſu, & impediens item eoſdem à Beneficiis, Iuriſdictionéque Eccleſiaſtica juxta mox pluribus explicanda.

Hæc deſcriptio clariſſima reddetur ex dicendis, præſertim à *c.* 6. ubi prædicti effectus irregularitatis ſeparatim enodabuntur.

2. Illud dumtaxat hîc non eſt ſine explicatione præmittendum, putà, Cur tam ſignate dictum eſt (*Impedimentum Canonicum.*)

Reſpondeo, quia certa eſt omnium, ut Suar. *de cenſur. d.* 40. *ſect.* 1. Conich. *l. c. num.* 9. & Theolog. Antiquor. *in* 4. *d.* 15. *quæſt.* 3. *art.* 2. ſententia, irregularitatem totam pendere, tanquam à cauſa efficiente à iure Canonico, quod fertur à Summo Pontifice, ita ut non poſſit imponi ab ullo alio iure ſpeciali, vel præcepto, vel ſententia latis ab inferioribus Papa. Vide, id latius apud citatos.

CAPVT II.

De Subjecto Irregularitatis.

1. SVbiectum, ſeu is, qui denominatur irregularis, eſt ille, qui, Primo, capax eſt Ordinis, & Secundo, qui iuri eſt Canonico ſubiectus. Cum enim irregularitas ſit impedimentum à iure Canonico inductum, quo vetatur Ordinum ſuſceptio, eorundemque uſus, memoratam utramque conditionem requiret in ſubiecto, cui ipſa affigi debet.

2. Hinc Primo, non baptizatus, hinc Secundo, fœmina, hinc Tertio, perpetuo amens, quia non ſunt Ordinum capaces,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN